

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

Machsor

die sämmtlichen Festgebete der Israeliten ; mit bestgeordnetem Texte
und deutscher Uebersetzung

Für den 1. und 2. Tag des Laubhüttenfestes

Stern, Salomo Gottlieb

Wien, 1893

תלפנת

[urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12219](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12219)

תפלת מוסף

כִּי שֵׁם יי אֶקְרָא דְּבִי גִדְל לְאֱלֹהֵינוּ:

אֲדַנִּי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. אֱלֹהֵי אַבְרָהָם
אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא. אֵל
עֲלִיוֹן. גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים. וְקוֹנֵה הַבַּיִת וְזוֹכֵר חַסְדֵי אֲבוֹת.
וּמְבִיא גּוֹאֵל | לְבָנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

מִלֶּךְ עֲזוּר וּמוֹשִׁיעַ וּמְגִן. בְּרוּךְ אַתָּה יי מְגִן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדַנִּי. מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ:

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים. סוֹמֵךְ
נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמְתִיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אַמּוּנָתוֹ לִישְׁנֵי
עֶפְרָה. מִי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרֹת וּמִי דוֹמָה לְךָ מִלֶּךְ מַמְיֵת וּמְחַיֶּה
וּמְצַמֵּחַ יְשׁוּעָה:

וְנֶאֱמַן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים. בְּרוּךְ אַתָּה יי מְחַיֶּה הַמֵּתִים: *

(*) קדושה לש"ן.

Borb. נְעַרִיצָךְ וְנִקְדִישְׁךָ בְּסוֹד שֵׁיחַ שְׂרָפֵי קֹדֶשׁ הַמְקַדְּשִׁים
שְׁמֶךָ בְּקֹדֶשׁ בְּפִתּוֹב עַל יַד נְבִיאֶךָ וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר:
קְדוֹשׁ | קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יי צְבָאוֹת כְּלֵא

כָּל הָאָרֶץ בְּכוֹדוֹ:

Borb. כְּבוֹדוֹ מְלֵא עוֹלָם מְשָׁרְתָיו שׂוֹאֲלִים זֶה לְזֶה
אֵיךְ מְקוֹם כְּבוֹדוֹ לְעַמְּתָם בְּרוּךְ יֹאמְרוּ:

בְּרוּךְ כְּבוֹד יי מִמְקוֹמוֹ:

Borb. מִמְקוֹמוֹ הוּא יִפֵּן בְּרַחֲמִים וְיַחֲזִין עִם הַמִּתְחַדִּים שְׁמוֹ
עָרַב וּבִקֵּר בְּכָל-יוֹם תָּמִיד פְּעַמִּים בְּאַהֲבָה שְׁמַע אוֹמְרִים:

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יי אֱלֹהֵינוּ יי אֶחָד:

Borb. אֶחָד הוּא אֱלֹהֵינוּ הוּא אֲבִינוּ הוּא מְלִכְנוּ הוּא
מוֹשִׁיעֵנו: וְהוּא יִשְׁמִיעֵנו בְּרַחֲמָיו שְׁנִית לְעֵינֵי כָּל חַי
לְהַיּוֹת לְכֶם לְאֱלֹהִים:

אֲנִי יי אֱלֹהֵיכֶם:

(*) קדושה לחול המועד

Borb. נִקְדֵּשׁ אֶת שְׁמֶךָ
בְּעוֹלָם. כְּשֶׁ
שְׁמִי מְרוֹם בְּפִתּוֹב
עַל יַד נְבִיאֶךָ. וְקָרָא
זֶה אֵל זֶה וְאָמַר:

קְדוֹשׁ | קְדוֹשׁ

קְדוֹשׁ יי צְבָאוֹת

מְלֵא כָּל הָאָרֶץ

בְּכוֹדוֹ:

לְעַמְּתָם בְּרוּךְ

יֹאמְרוּ

בְּרוּךְ כְּבוֹד יי

מִמְקוֹמוֹ:

אָתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וְקָדוֹשִׁים בְּכָל־יּוֹם יְהִלְלוּךָ
 סְלָה. בְּרוּךְ אַתָּה יי הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:
 אַתָּה בְּחַרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ. וְרָצִיתָ בָּנוּ.
 וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְשׁוֹנוֹת. וְקִדְשָׁתָנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְקִרְבַּתָּנוּ מִלְּכָנוּ
 לְעַבְדוּתֶךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קְרֹאתָ:
 וַתִּתֵּן־לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה
 חַגִּים וְזִמְנִים לְשִׂשׁוֹן. אֵת יוֹם חַג הַסְּכּוֹת הַזֶּה.
 זְמַן שִׂמְחַתְנוּ מִקְרָא קֹדֶשׁ זִכָּר לִיציאת מִצְרַיִם:
 וּמִפְּנֵי הַטָּאִינוּ גָּלֵינוּ מֵאַרְצֵנוּ וְנִתְרַחַקְנוּ מֵעַל
 אֲדָמַתֵינוּ וְאִין אֲנַחְנוּ יְכוּדִים לְעֵלּוֹת וְלִרְאוֹת
 וְלַהֲשִׁיחֹת לְפָנֶיךָ וְלַעֲשׂוֹת חֻבוֹתֵינוּ בְּבֵית
 בְּחִירְתֶּךָ בְּבֵית הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ | שֶׁנִּקְרָא שִׁמְךָ
 עָלָיו מִפְּנֵי הַיָּד שֶׁנִּשְׁתַּלַּחָה בְּמִקְדָּשֶׁךָ: יְהִי רָצוֹן
 מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מִלֶּךְ רַחֲמָן
 שֶׁתִּשׁוּב וְתִרְחַם עָלֵינוּ וְעַל מִקְדָּשֶׁךָ בְּרַחֲמֶיךָ
 הַרְבִּים וְתִבְנֶהוּ מְהֵרָה וְתִגְדֹּל כְּבוֹדוֹ. אָבִינוּ
 מִלְּכָנוּ גְדָה כְּבוֹד מְלָכוּתֶךָ עָלֵינוּ מְהֵרָה וְהוֹפֵעַ

אָדִיר אֲדִירָנוּ יי אֲדוֹנֵינוּ מָה אָדִיר שִׁמְךָ בְּכָל הָאָרֶץ
 וְהָיָה יי לְמִלְכָּה עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יְהִי יי
 אֶחָד וְשִׁמוֹ אֶחָד:

וּבְדַבְרֵי קֹדֶשֶׁךָ כְּתוּב לֵאמֹר: *Borb.*
 יְמַלּוּךָ יי לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר
 הַלְלוּיָהּ: *Gemeinde u. Borb.*

לְדוֹר וָדוֹר נְגִיד גְּדֻלָּה וְלִנְצַח נְצַחִים קֹדֶשֶׁתֶךָ נִקְדִּישׁ. וְשִׁבְחֶךָ
 אֱלֹהֵינוּ מִפְּנֵינוּ לֹא יִמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי אֵל מִלְךָ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אַתָּה: בְּרוּךְ
 אַתָּה יי הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

והנשא עלינו לעיני כל חי וקרוב פזורינו מבין
הגוים ונפוצותינו כגם מירכתי ארץ. והביאנו
לציון עירך ברנה ולירושלים בית מקדשך
בשמחת עולם ושם נעשה לפניך את קרבנות
חובותינו תמידים כסדרם ומוספיים כהלכתם:
ואת מוסף יום חג הסכות הזה נעשה ונקריב
לפניך באהבה כמצות רצונך. כמו שכתבת
עלינו בתורתך. על ידי משה עבדך מפי כבודך
כאמור:

(* ובהמשה עשר יום לחדש השביעי מקרא
קדש יהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו
וחגתם חג ליי שבעת ימים:

*) An den fünf Halbfieertagen vor dem Hohen Fest wird anstatt dieser gebetet.
(Am ersten Tage:)

וביום השני. פרים בני בקר שנים עשר. אילים שנים. כבשים בני שנה
ארבעה עשר תמימים:

ומנחתם

וביום השלישי. פרים עשתי עשר. אילים שנים. כבשים בני שנה
ארבעה עשר תמימים:

ומנחתם

(Am zweiten Tage:)

וביום השלישי. פרים עשתי עשר. אילים שנים. כבשים בני שנה
ארבעה עשר תמימים:

ומנחתם

וביום הרביעי פרים עשרה. אילים שנים. כבשים בני שנה ארבעה
עשר תמימים:

ומנחתם

(Am dritten Tage:)

וביום הרביעי. פרים עשרה. אילים שנים. כבשים בני שנה ארבעה
עשר תמימים:

ומנחתם

וביום החמישי. פרים תשעה. אילים שנים. כבשים בני שנה ארבעה
עשר תמימים:

ומנחתם

והקרבתם עלה אשה ריח ניחח ליי פרים
 בני בקר שלשה עשר. אילים שנים. כבשים בני
 שנה ארבעה עשר תמימם יהיו:
 ומנחתם ונסכיהם כמדבר. שלשה עשרנים
 לפר. ושני עשרנים לאיל. ועשרון לכבש. ויין
 כנסבו. ושעיר לכפר. ושני תמידים כהלכתם:
 אלהינו ואלהי אבותינו. מלך רחמן רחם עלינו.
 טוב ומטיב הדרש לנו. שובה אלינו
 בהמון רחמיה. בגלל אבות שעשו רצונה. בנה
 ביתך כבתחלה וכונן מקדשך על-מכוננו. והראנו
 בבנינו ושמחנו בתקונו. והשב כהנים לעבודתם
 ולוים לשירם לזמרים. והשב ישראל לנויהם. ושם
 נעלה ונראה ונשתחוו לפניך בשלוש פעמי
 רגלינו. ככתוב בתורתך. שלוש פעמים בשנה
 יראה כל-זכורך את-פני יי אלהיך במקום אשר
 יבחר בחג המצות ובחג השבועות ובחג הסוכות

(Am vierten Tage:)

וביום החמישי. פרים תשעה. אילים שנים. כבשים בני שנה ארבעה
 עשר תמימם:
 ומנחתם

וביום הששי. פרים שמונה. אילים שנים. כבשים בני שנה ארבעה
 עשר תמימם:
 ומנחתם

(Am husecna raba)

וביום הששי. פרים שמונה. אילים שנים. כבשים בני שנה ארבעה
 עשר תמימם:
 ומנחתם

וביום השביעי. פרים שבעה. אילים שנים. כבשים בני שנה ארבעה
 עשר תמימם:
 ומנחתם

ולא יראה את פני יי ריקם: איש כמתנת ידו
כברכת יי אלהיך אשר נתת לך:

והשיאנו יי אלהינו את ברכת מועדיך לחיים
ולשלוש לשמחה ולששון באשר רצית ואמרת
לברכנו: קדשנו במצותיך ותן חלקנו בתורתך.
שבענו משובך ושמחנו בישועתך וטהר לבנו
לעבודך באמת והנחילנו יי אלהינו בשמחה
ובששון מועדי קדשך. וישמחו בך ישראל מקדשי
שמך: ברוך אתה יי מקדש ישראל והזמנים:

(Der Priestersegen (סדר רוכן) siehe am Ende des Bandes.)

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם. והשב את
העבודה לדכיר ביתך. ואשי ישראל ותפלתם באהבה תקבל
ברצון. ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך: ותחזינה עינינו
בשובך לציון ברחמים: ברוך אתה יי המחזיר שכנתו לציון:

מודים דרבנן

מודים אנחנו לך שאתה הוא
יי אלהינו ואלהי אבותינו.
אלהי כל אשר יוצרנו יוצר
בראשית ברכות והודאות לשמך
הגדול והקדוש על שהחייטנו
וקימתנו. כן תחיינו והקיימנו
ותאסוף גלותינו לחצרות
קדשך לשמך חקיקה ולעשות
רצונך ולעבודך בלבב שלם על
שאנחנו מודים לך. ברוך אל
ההודאות:

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי
אלהינו ואלהי אבותינו
לעולם ועד. צור חיינו מגן ישענו.
אתה הוא לדור ודור. גודרה לך
ונספר תהלתך. על חיינו המסורים
בידך. ועל נשמותינו הפקודות
לך. ועל נפיקה שבכל יום עמנו.
ועל נפלאותיך ומצותיך שבכל
עת ערב ובקר וצהרים. המשוב פי
לאכלו רחמיך. והמרחם פי לא
תמו חסדיך מעולם קוינו לך:

ועל כלם יתברך ויתרומם שמך מלפני תמיד לעולם ועד:

וכל החיים יזרוק סלה. ויהללו את שמך באמת. האל
ישועתנו ועזרתנו סלה: ברוך אתה יי המזכר שמך ולך נאה
להודות:

Gib Frieden, Herr, Glück
und Segen, und laß walten deine
Gnade, Milde und Barmherzigkeit
über uns und über dein ganzes Volk
Israel. Segne uns, Vater, Alle wie
Einen im Lichte deines Angesichtes;
in dem Lichte deines Angesichtes gabst
du uns, Gott der Herr, die Gottes-
lehre, darin das Leben ist, und die
Liebe und die Milde und die Recht-
fertigung und der Segen und das
Erbarmen und der wahrhafte Lebens-
frieden. Möge es dir gefallen, zu
segnen dein Volk Israel zu jeder Zeit
und jeder Stunde mit deinem Gottes-
frieden.

Gelobt seist du, Gott, der mit dem
Frieden segnet sein Volk Israel.

שׁוֹמֵר שְׁלוֹם שׂוֹכֵה וּבְרֹכָה חַן
וְחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל
יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ. בְּרַכְנוּ אָבוֹנוּ כְּלָנוּ
כְּאַחַד בְּאוֹר פְּנִיָּךְ. כִּי בְּאוֹר פְּנִיָּךְ
נָתַתָּ לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים
וְאַהֲבַת חֶסֶד. וְצַדִּיקָה וּבְרֹכָה
וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם. וְטוֹב
בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
בְּכָל יְעַת וּבְכָל שָׁעָה בְּשְׁלוֹמְךָ:
בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם:

אלהי נצור לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה. ולמקללי נפשי תדום
ונפשי בעפר לכל תהיה. פתח לבי בתורתך ובמצותיך תרדוף נפשי. וכל
החושבים עלי רעה מהרה היפר עצתם וקלקל מחשבתם. עשה למען שמך.
עשה למען ימינך. עשה למען קדשך. עשה למען תורתך. למען יחלצון
ידיך. הושיעה ימינך וענגי: יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי
וגואלי: עשה שלום במרומוי הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל
ואמרו אמן:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו. שיבנה בית המקדש במהרה
בימינו ותן חלקנו בתורתך: ושם נעבדך ביראה בימי עולם וכשנים קדמניות:
וערבה ליי מנחת יהודה וירושלים בימי עולם וכשנים קדמניות:

(Nachdem der Vorbeter die Tefלה mit קדושה wiederholt hat, wird die Thora zur
Anhöhe, allwo sie vorgelesen wird, getragen, und wird ein Umzug mit dem
הושענא in der Hand gemacht und es wird das auf Seite 147 befindliche
gebetet.)

סדר הושענות ליום שני של סכות

הושע נא

למענך אלהינו. הושענא: למענך בוראנו. הושענא:
 למענך גואלנו. הושענא: למענך דורשנו. הושענא:

Wenn der erste Tag am Sabbath fällt, wird am zweiten Tage

ע"ס א"ב.

ע"ס א"ב.

למען אמתך. למען
 בריתך. למען גדלך
 ותפארתך. למען דתך.
 למען הודך. למען ועודך.
 למען זכרך. למען חסדך.
 למען טיבך. למען
 יחידך. למען כבודך.
 למען למודך. למען
 מלכותך. למען נצחך.
 למען סודך. למען עזך.
 למען פאריך. למען
 צדקתך. למען קדשתך.
 למען רחמיך הרבים.
 למען שכינתך הושענא.
 למתהלתך. הושענא.

אכן שתיה בית הבחירה.
 גורן ארנון. דביר המצנע.
 הר המוריה. וְהַר יִרְאֶה. זבול
 תפארתך. חנה דוד. טוב
 הקבנון. יפה נוף משוש כל
 הארץ. כלילת יופי. לינת
 הצדק. מכין לשבתך. נוה
 שאנן. סבת שלום. עדיית
 שבטים. פנת יקרת. ציון
 המצינת. קדש הקדשים.
 רצוף אהבה. שכינת כבודך.
 הושענא. תר תלפיות.
 הושענא:

אני והו הושיעה נא:

ע"ס א"ב.

בן הושענא:
 בן הושענא:
 בן הושענא:
 בן הושענא:
 בן הושענא:

בהושעת אלים בלוד עמך. בצאתך לישע עמך.
 בהושעת גוי ואלהים. דרושים לישע אלהים.
 בהושעת המון צבאות. ועמם | מלאכי צבאות.
 בהושעת זבים | מבית עבדים. חנון בידם | מעבדים.
 בהושעת טבועים בצול גזרים. יקרך עמם מעבירים.

מוסף ליום ב' דסכות

בְּהוֹשִׁיעַתָּ בְּנֵה מְשׁוֹרְרֵת וַיֹּשֶׁעַ. לְגוֹחַהּ מְצִינֵת וַיֹּשֶׁעַ.
 בְּהוֹשִׁיעַתָּ מֵאִמֵּר וְהוֹצֵאתִי אֶתְכֶם. נְקוּב וְהוֹצֵאתִי אֶתְכֶם.
 בְּהוֹשִׁיעַתָּ סוּבְבֵי מִזְבַּח. עוֹמְסֵי עֲרֹבָה לְחֻקֵּי מִזְבַּח.
 בְּהוֹשִׁיעַתָּ פְּלִאֵי אֲרוֹן כְּהַפְּשֵׁעַ. צִיעַר פְּלִשְׁת בַּחֲרוֹן אַף וְגוֹשֶׁעַ.
 בְּהוֹשִׁיעַתָּ קְהִלּוֹת בְּבִלְהָ שְׁלַחְתָּ. רְחוּם לְמַעַנְם שְׁלַחְתָּ.
 בְּהוֹשִׁיעַתָּ שְׁבוֹת שְׁבִטֵי יַעֲקֹב. תָּשׁוּב וְתָשִׁיב שְׁבוֹת אֲהֲלֵי יַעֲקֹב:

וְהוֹשִׁיעָה נָא:
 (וְהוֹשִׁיעָה נָא:)

(בְּהוֹשִׁיעַתָּ שׁוֹמְרֵי מִצְוֹת. וְחוֹכֵי יְשׁוּעוֹת. אֵל לְמוֹשְׁעוֹת.

אני והו הושיעה נא:

הוֹשִׁיעָה אֶת עַמֶּךָ. וּבִרְךְ אֶת נְחֻלְתֶּךָ. וְרַעַם וּנְשִׂאִים עַד הָעוֹלָם: וַיְהִי
 דְבַר־יְיָ אֱלֹהִים אֲשֶׁר הִתְחַנַּנְתִּי לִפְנֵי יְיָ קְרוֹבִים אֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יוֹמָם וּלְלַיְלָה לַעֲשׂוֹת
 מִשְׁפָּט עֲבָדָיו וּמִשְׁפָּט עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ. לְמַעַן דַּעַת כָּל־עַמֵּי הָאָרֶץ
 כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד:

ס"ז חז"ל קריש תתקבל ולמ"כ אין כאלהינו ועלינו.

אֵין כְּאֱלֹהֵינוּ. אֵין כְּאֲדוֹנֵינוּ. אֵין כְּמַלְכֵנוּ. אֵין כְּמוֹשִׁיעֵנוּ:
 מִי כְּאֱלֹהֵינוּ מִי כְּאֲדוֹנֵינוּ. מִי כְּמַלְכֵנוּ. מִי כְּמוֹשִׁיעֵנוּ: נוֹדָה
 לְאֱלֹהֵינוּ. נוֹדָה לְאֲדוֹנֵינוּ. נוֹדָה לְמַלְכֵנוּ. נוֹדָה לְמוֹשִׁיעֵנוּ:
 בְּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ. בְּרוּךְ אֲדוֹנֵינוּ. בְּרוּךְ מַלְכֵנוּ. בְּרוּךְ מוֹשִׁיעֵנוּ:
 אַתָּה הוּא אֱלֹהֵינוּ. אַתָּה הוּא אֲדוֹנֵינוּ. אַתָּה הוּא מַלְכֵנוּ.
 אַתָּה הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ: אַתָּה הוּא שֶׁהַקְטִירוֹ אֲבוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ אֶת
 קְטוֹרֵת הַפָּמִים:

פְּטוּם הַקְטוֹרֵת הַצָּרִי וְהַצְּפוֹן הַחֲלֻפָּנָה וְהַלְבוּנָה מִשְׁקַל שְׁבַעִים שְׁבַעִים
 מָנָה. מִד וּקְצִיעָה שְׁבַלֵּת גֵּרֶךְ וּכְרֹבּוֹם מִשְׁקַל שְׁשָׁה עָשָׂר שְׁשָׁה עָשָׂר מָנָה.
 הַקֶּשֶׁט שְׁנַיִם עָשָׂר. וְקְלוּפָה שְׁלֹשָׁה. וְקַנְמוֹן תְּשַׁעַה: בְּדִית בְּרִשִׁינָה תְּשַׁעַה
 קָבִין. יֵין קַפְרִיסִין סְאִין תְּלָתָא. וְקָבִין תְּלָתָא. וְאִם אֵין לוֹ יֵין קַפְרִיסִין. מִבִּיא
 חֲמַר חוֹרִין עֲתִיק. מֶלַח סְדוּמִית רְבַע הֶקֶב. מֵעֵלָה עֲשֵׂן כָּל שְׁהוּא: רַבִּי נִתָּן
 אוֹמֵר אֵף כֶּפֶת הַיָּרֵדֵן כָּל שְׁהוּא: וְאִם נִתָּן בָּהּ דְּבִשׁ פְּסָלָה. אִם חֲסַר אַחַת
 מִכָּל סְמָנֶיהָ תֵּיב מִיָּתָה: רַבֵּן שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר. הַצָּרִי אֵינוֹ אֵלָּא שְׂרָף
 הַנוֹטֵף מֵעֲצֵי הַקְטָף: בְּדִית בְּרִשִׁינָה שְׁשָׁפִין בָּהּ אֶת הַצְּפוֹן. כְּדִי שְׁתֵּהא נָאָה:
 יֵין קַפְרִיסִין שְׁשׁוֹרִין בּוֹ אֶת הַצְּפוֹן כְּדִי שְׁתֵּהא עֵזָה: וְהֵלֵא מִי רַגְלִים יִפִּין
 לָהּ אֵלָּא שְׁאֵין מִכְּנִיסִין מִי רַגְלִים בְּעֵזְרָה מִפְּנֵי הַכְּבוֹד:

השיר שהלויים היו אומרים בבית המקדש: ביום הראשון
 היו אומרים. ליי הארץ ומלואה תכל וישבי בה: בשני היו
 אומרים. גדול יי ומהלל מאד בעיר אלהינו הר קדשו: בשלישי
 היו אומרים. אלהים נצב בערת אל בקרב אלהים ישפוט:
 ברביעי היו אומרים. אל נקמות יי אל נקמות הופיע: בחמישי
 היו אומרים. הרנינו לאלהים עוזנו הריעו לאלהי יעקב: בששי
 היו אומרים. יי מלך גאות לבש לבש יי עוז התאזר אף תפוז
 תכל בל תפוט: בשבת היו אומרים. מזמור שיר ליום השבת.
 מזמור שיר לעתיד לבא. ליום שכלו שבת ומנוחה לחיי העולמים:
 אמר רבי אליעזר אמר רבי חנינא. תלמידי חכמים מרבים שלום
 בעולם: שנאמר וכל בניך למודי יי ורב שלום בניך: אל תקרא בניך אלא
 בזניך: שלום רב לאהבי תורתך ואין למו מכשור: יהי שלום בחילך שלוח
 בארמנותיך: למען אחי ורעי אדברה נא שלום בך: למען בית יי אלהינו
 אבקשה טוב לך: יי עוז לעמו יתן יי יברך את עמו בשלום:

עלינו לשבח לאדון הכל. לתת גדלה ליוצר בראשית שלא עשנו בגוי
 הארצות ולא שמנו כמשפחות האדמה. שלא שם חלקנו בהם וגדלנו בכל
 המונם. ואנחנו פורעים ומשתחווים ומודים לפני מלך מלכי המלכים הקדוש
 ברוך הוא. שהוא נוטה שמים ויוסד ארץ ומושב יקרו בשמים. ממעל ושכינת
 עוז בגבהי מרומים: הוא אלהינו אין עוד. אמת מלבנו אפס. וזלתו בפתוב
 בתורתו וידעת היום והשבת אל. לברכה פי יי הוא האלהים בשמים. ממעל
 ועל הארץ מתחת אין עוד:

על בן נקנה לך יי אלהינו לראות מהרה בתפארת עזך להעביר גלולים.
 מן הארץ והאלילים פרות ופרתון. לתקן עולם במלכות שדי וכל בני בשר
 יקראו בשמך להפנות אליך כל רשעי ארץ. יבירו וידעו כל ישבי תבל. פי לך
 תכרע כל ברך תשבע כל-לשון: לפניך יי אלהינו יכרעו ויפלו. ולכבוד שמך
 יקר יתנו. ויקבלו כלם. את עול מלכותך. ותמלוך עליהם. מהרה לעולם ועד.
 פי המלכות שלך היא ולעולמי עד תמלוך בכבוד: בפתוב בתורתך יי ימרוך
 לעולם ועד: ונאמר והיה יי למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יי אחד
 ושמו אחד: קדיש יתום.

Mincha betet man wie am ersten Tage, siehe oben Seite 88 u. f. w. Fällt aber dieser
 zweite Tag am Freitag, wird nach Mincha לכו נרננה und דודי לכה mit Weglassung
 von התנערי als Gebet beim Eingang des Sabbath's gebetet, oben S. 11 u. f. w.